וסימניך מכסיהו גבי גברא. פירש בקונטרס תלמידי רבי ישמעאל שהם מרובים מכסו את רבי שמעון לומר כדברי רבם ותימה לקמן פרק בתרא (דף קיט:) למה"ן וסימניך מכסיהו *גבי גברא דר' שמעון דלמר זו וזו יכולים מכסיהו (ג) לרבי ישמעאל והשתא מה סימניך הוא זה כיון דפנמים למה"ן ליפרש וכלומר כדגרסינן בספרים ישנים וזה חם יסוד דרומי וסימניך מכסיהו גבי גברא לגברא רבי שמעון בן יוחי קרי גבי לפי שמזכר שמו ושם חביו ור' ישמעאל שהוא יחידי קרי גברא וגרסינן נמי פרק בתרא (שם) וסימניך מכסיהו גבי גברא לגברא וכן בערוך בערך משך: **העולה** קדשי קדשים הוי. תימה [ד] דלא תני שפיכות שירייס בעולה והלא כל הדמים טעונין יסוד [ה] *כדדרשינן העולה למזבח על עולה לפיכוך הקונעדס וכרים בית שמתי (לעיל דף נז.) למה"ן מנין לכל הדמים שטעונין מתן דמיס ליסוד ועוד דבמסכת תמיד (דף כ:) תנן שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי [ו] ותירן ה"ר משה מפונטוי"ח משום דעולה בזריקה כלי ויומנין לית בה שירייס [ז] *בחטאת דבלובש לי לשפוך בלא שירייס ולא היה דכולה שמעתא מוכחת דמצות במתן שירייס [ח] וה"ר יעקב מורליי"ש פירש דכיון [ט] דשמעי' תנא דפנימיים ביסוד מערבי [י] וגם התמיד בחיצונים למיתני יסוד דרומי הוא דהיו כלומי כולהו ותע"ג דקתניב כל פנימיים היינו משום דהתמיד בפנימיים ולריך למיתני במיטונים ואין רוצה להפסיק: **קדשי** קדשים. פי' בקונטרס ליפסל ביוצא ובטבול יום [יא] ומועלין בה ולא היה לו לפרש לענין טבול יום וממוסר כפורים שזה הדין שהא בכל קדשים לפילו קלים לכל יולא ומעילה ניתא דקדשים קלים לא [יב] (מבטלי) מיפסלי ביוצא ואין בהן מעילה [יג]: **משום** דלא כתיב בה קדשי קדשים. תימה [יד] ומהאי טעמא הוה ליה למימר גבי זבחי שלמי לבור להא לא כתב בהו קדשי קדשים ולפילך להו לקמן (דף נה.) מלילתקש לעולה מה עולה קדשי קדשים: **נאמר** כאן סביב כו'. הא לילטריך לענין לתקוטי חטאת לעולה לענין לפון משום דמהך גזירה שוה דסביב ליכא למילף דלא שייכא לענין חטאת דהא אכתב בה רק דיידעינן מסברא כדמ"ח לפי שכולה כליל הילכך צריך למיתני בה קדשי קדשים: ג] עביד רב אמר נחמן: ד] אחת נחמן בסיון ה): ס]כתנאי. **חזקו את הדם** וגו' (כולל) תיבת נחמן נמחק: ו] כיצד דמה מעון שתי: ז] בניסן ג) ס"א ובה היה מוצה בגוי: ח] ישמעאל בדבי ר' שמעון: ט] ויה יסוד ד) דרומי: י] בה גליון פי' **בין לפני זריקה** כין לאחר וריקה ובקדשי' קלים ליכא מעילה אלא באימורים לפני וריקה. יא) ס"כ: יב] פעוכה תחילת מתן יג] בעי הנך תנאי: יג] המעוכדות זו באלכסנדי: יד] בפרק כל התדיר: טו] השתים ארבע ותיבת שתן נמחק: טז] וערק כנגד הפינה: יז] משוכה שלנו: יח] סביב ביחטאת אות ר' נמחק: יט] קרנות הוא נתן פיסוק כו' כדרב דאמר נתן וחזר ונתן: כ] תחילת מתנותיה צריך פנגד היסוד שיהא יסוד למזבח תחת מקום המתנה בקל וחומר אייתינא לה לעיל: כא] מאי **משמע** את ס' נמחק: כב] **שנתנבא** עליו יעקב בבלר כו' באחסנתא יתבני: כג] אוכל כלומר תופס בחלקי כו' במזרחו ואכזה ברדומו: כד] אכזה למזרח על: כה] בסמוך אכזה לקרן: כו] כלה סמוך לקרן: כז] יזדרה היה במזרח: כח] כולה תעזרת ישראל שנים ועשרים אמה של עזרה מקום דריסה רגלי ישראל ומקום דריסת רגלי כהנים מיקרו: כט] במזרח אלא שלצד קרן חיבות מלבר אמה של נמחק: ל] היה כלה חלקי של יהודה אותה אות ר' ותיבת שהיתה נמחק: לא] **הדריסה** ולמערב היה חיבת ולמעלה נמחק: לב] אמה שהיה כניסת: לג] מערבית ולבר אמה סמוך לקרן מזרחית צפונית: לד] תימה אמאי לא תני: לה] כדדרשינן לעיל תן יסור למזבח תיבת העולה נמחק: לו] דרומי פ"א **ותירץ** הר"י מארליינ"ש ולא רצה לשנות בכל קרבן וכ"ת למה פירש אותן בחטאת י"ל דהיצרך לפרש פנימיות וחיצונית אבל לאחר דגלי בחטאת מתן גלי בכל מקום: לז] **שירים** ואפי' בעולה צריך ליזהר בזריקה שישאר מן הדם ותירץ הר"י מארליינ"ש ולא חשש תתנא לאשמועינן שירים בכולי האמו כי הוכלא ליזל ולחשוב ותני ליה פנימיות וחיצוניות לאשמועי' מס"ד זו ווו יסור דרומי אי זו ווו יסור מערבי והא דתמר בכל הפנימים זה לפי שרוצה לשנותו בחיצוניות ולא רצה להפסיק ובחר התנייה לימוד דרומי בחיצוניות חד וחמנא לא חש לשנותו עור וחר"ם תירץ דתנא ושייר בפנימיות ולא חש לשנותו שייר חבא וכן שייר מקום זריקה שלא פירש כאן ובתמיד מפרש דתיכון קרן מזרחית צפונית ומערבית דרומית. לשון מהר"ם: [לח] דאשמועינן תנא כו' מערב וחיצוניות לא חש תו למיתני (דכל) [דאמר] כרוכלא ליחשוב לכל החיצוניות כיון דאשמועינן לאשמועי' מס"ד כולהו ביסוד מערבי או כולהו ביסוד דרומי: מ] מתיבת וגם עד תיבת ואף בס"א אינו: מא] יום ובמותר כפורים ושעלין: מב] מעילה וקדשי קדשים פועלין בהן בין לפני זריקת דמים ובין אחר זריקת דמים ואפי' מחיים ושייך איסור יוצא אף בירושלים: מג] תימא דמאי שטעמא: מד] מתנות ונראה דאתיא גו"ש ומפקא ליה ממיעוט ומוקמינן ליה למיעוט דאין אחרת למעלה:

מ) כלומר דגיל כמין גמא כמלאי וחיצוניות שהן נמחק. כ) כלומר דכך תיבת שהן נמחק שייך לאות ד': נ) וכן הני' ביומא דף יב ע"א. ד) הדבר ג"כ דבר' ר"ש בווולאי דזה הם יסוד מערבי ופי' כתוס' ד"ה ומיתוך ואולי דפרים ים בכתן

שיטה מקובצת

ע] תיבת אומרים נמחק: ב] תני ביה קדשי קדשים משום דלא כתיב בה קדשי ותי' לה' נמחק תימה א"כ למה לא תני כמו כן אצל זבחי שלמי צבור ולקמן ילפינן להו מהיקשא דעולה וי"ל כיון דתני בעולה לא צריך למיתני בזבחי שלמי צבור דהא מהיקשא דעולה ילפינן אבל גבי עולה דלא כתיב בה רק דיידעינן מסברא כדמ"ח לפי שכולה כליל הילכך צריך למיתני בה קדשי קדשים: ג] עביד רב אמר נחמן: ד] אחת נחמן בסיון ה): ס]כתנאי. **חזקו את הדם** וגו' יכולים)תיבת נחמן נמחק: ו] כיצד דמה מעון שתי: ז] בניסן ג) ס"א ובה היה מוצה בגוי: ח] ישמעאל בדבי ר' שמעון: ט] ויה יסוד ד) דרומי: י] בה גליון פי' **בין לפני זריקה** כין לאחר וריקה ובקדשי' קלים ליכא מעילה אלא באימורים לפני וריקה. יא) ס"כ: יב] פעוכה תחילת מתן יג] בעי הנך תנאי: יג] המעוכדות זו באלכסנדי: יד] בפרק כל התדיר: טו] השתים ארבע ותיבת שתן נמחק: טז] וערק כנגד הפינה: יז] משוכה שלנו: יח] סביב ביחטאת אות ר' נמחק: יט] קרנות הוא נתן פיסוק כו' כדרב דאמר נתן וחזר ונתן: כ] תחילת מתנותיה צריך פנגד היסוד שיהא יסוד למזבח תחת מקום המתנה בקל וחומר אייתינא לה לעיל: כא] מאי **משמע** את ס' נמחק: כב] **שנתנבא** עליו יעקב בבלר כו' באחסנתא יתבני: כג] אוכל כלומר תופס בחלקי כו' במזרחו ואכזה ברדומו: כד] אכזה למזרח על: כה] בסמוך אכזה לקרן: כו] כלה סמוך לקרן: כז] יזדרה היה במזרח: כח] כולה תעזרת ישראל שנים ועשרים אמה של עזרה מקום דריסת רגלי ישראל ומקום דריסת רגלי כהנים מיקרו: כט] במזרח אלא שלצד קרן חיבות מלבר אמה של נמחק: ל] היה כלה חלקי של יהודה אותה אות ר' ותיבת שהיתה נמחק: לא] **הדריסה** ולמערב היה חיבת ולמעלה נמחק: לב] אמה שהיה כניסת: לג] מערבית ולבר אמה סמוך לקרן מזרחית צפונית: לד] תימה אמאי לא תני: לה] כדדרשינן לעיל תן יסור למזבח תיבת העולה נמחק: לו] דרומי פ"א **ותירץ** הר"י מארליינ"ש ולא רצה לשנות בכל קרבן וכ"ת למה פירש אותן בחטאת י"ל דהיצרך לפרש פנימיות וחיצוניות אבל לאחר דגלי בחטאת מתן גלי בכל מקום: לז] **שירים** ואפי' בעולה צריך ליזהר בזריקה שישאר מן הדם ותירץ הר"י מארליינ"ש ולא חשש תתנא לאשמועינן שירים בכולי האמו כי הוכלא ליזל ולחשוב ותני ליה פנימיות וחיצוניות לאשמועי' מס"ד זו ווו יסור דרומי אי זו ווו יסור מערבי והא דתמר בכל הפנימים זה לפי שרוצה לשנותו בחיצוניות ולא רצה להפסיק ובחר התנייה לימוד דרומי בחיצוניות חד וחמנא לא חש לשנותו עור וחר"ם תירץ דתנא ושייר בפנימיות ולא חש לשנותו שייר חבא וכן שייר מקום זריקה שלא פירש כאן ובתמיד מפרש דתיכון קרן מזרחית צפונית ומערבית דרומית. לשון מהר"ם: [לח] דאשמועינן תנא כו' מערב וחיצוניות לא חש תו למיתני (דכל) [דאמר] כרוכלא ליחשוב לכל החיצוניות כיון דאשמועינן לאשמועי' מס"ד כולהו ביסוד מערבי או כולהו ביסוד דרומי: מ] מתיבת וגם עד תיבת ואף בס"א אינו: מא] יום ובמותר כפורים ושעלין: מב] מעילה וקדשי קדשים פועלין בהן בין לפני זריקת דמים ובין אחר זריקת דמים ואפי' מחיים ושייך איסור יוצא אף בירושלים: מג] תימא דמאי שטעמא: מד] מתנות ונראה דאתיא גו"ש ומפקא ליה ממיעוט ומוקמינן ליה למיעוט דאין אחרת למעלה:

תנא דבי רבי ישמעאל. ת] היו קוטין בבבי שמעון בן יוחי זה וזה יסוד מעברי תלמידי רבי ישמעאל היו קוטין מכאן שכשניס בבית מדרשו של רבי שמעון דזה וזה יסוד ס] מעברי בבבי ישמעאל: **וסימניך**. תחילת הגירסא לומר זה וזה דרומי: **מכסוה גבי לגברא**. תלמידי ר' תורה אור ישמעאל שהן מרובין מכאן את ר"ש

[נ"ל בר בי]

לומר כדברי רבן: **כתני' סעולה קדשי קדשים** ש היא ליפסל ביוצא [לקמן קיט: יומא נמ.] ובטבול יום וכמוסר כפורים ומועלין בהן: **שחי מתנות**. בקרן מזרחית לפוניות ובקרן מערבית דרומית שבגגדה בחלכסון והכי תנן במסכת תמיד (דף כ:) בח לו בקרן מזרחית לפוניות [לקמן] מזרחית לפוניות, מערבית דרומית לעולם מערבית דרומית, ומעמת מסוס דקרן מזרחית לפוניות לית ליה יסוד כלתמיכין בשמעתין ועולה טעונה יג](קורא) מתן דמה כנגד היסוד וכדרבינן לעיל (דף נה.) מק"ו מזיירי תמות הילכך בעי יב] [הכך] תרתי לתמרן: **שחי מתנות שהן ד'**. בעינן כדי שיהא מהן הדם בד' רוחות המזבח והא לא מכסתא לה חלת שחי קרנות העומדות יג] [ז] בחלכסוה של זו דאי בשתים שכרות אחת לא הוי דם אלא בג' רוחות של מזבח ולא קרינן ביה *סביב: **שהן מרובע**. בגמ' מפרש היכי עביד: **נבי' מאי טעמא אמי כה קדשי קדשים**. מאי דלא תני גבי חטאות ואשמות דהוו שמי קדשי קדשים: **ומצני משום דלא כתיב כה**. לילטריך למתעוטי דאפ"ה קדשי קדשים היא דהא כולה לגבוה ואין לך קדשי קדשים כזה, ובקדשים קלים גופייהו מאי לחזול מייניה לגבוה=קדשי קדשים הוא כדאמן לקמן יל] בפ' התדיר (דף פה.) מעבר קודם לטופות מפני שהוא מין זבח ויש בו קדשי קדשים דמו ואימוריו: **סיבי עביד**. דעשים השתים סו] (שהן) תרבט: **נותן ומזוך ונותן**. זורק מן הכלי ולמזבח ברוח זו של קרן וכן ברוח השניה של קרן וכן לקרן שכנגדה בחלכסון ונמלא מן הדם לד' רוחות של מזבח מתנה לכל רוח: **כמין גמא**. זורק סז]כנגד הפינה מן הכלי והדם מתפשט לשתי רוחות הפינה והכי הוא כמין גמא חות יוצים עשויה ככף יז] פשוטה(ג): **וזרקו אח הדם על המזבח סביב**. בעולה כתיב וכן כתיב בשלמים ואשם: **ת"ל וזרקו**. ואין זריקה אלא מרחוק **ובחוט לי לתפר להקיף אלא בחלבה ובניתה: ודמה מעון כו'**. כמין גמא ובאחי קרנות שבחלכסון דאיכא לאחרב רוחות המזבח ובזריקה: **ונאמר לאחן סביב**. יח] בחטאת המעונין בלו אח להרן: **מה לאחן פיסוק ד' מתנות**. ל' נפסקות זו מזו דהא על תרבט קרנות נותן: **אף כאן**. ת"ש [ב]בשתי קרנות(ג) פיסוק בעינן ובינו כלבב נותן ומזוך ונותן: **עולה שטעונה יסוד**. תחילת כ] מחטיחה למה כל] שבמזרח על פני כל המזרח שבשמנים לקרן מזרחית לפוניות היתה כלה בסמוך כה] לקרן חמה שלא היתה לה חמה מהלכת על פני כל הדרום שבשמנעת לקרן דרומית מערבית כלה כו] בסמוך לקרן חמה כדתנן לקמן (דף נז.) היסוד מהלך על

מזרח
יהודה
חמה
מזבח
צפון
מערב
יסוד בנימין
חמה
דרום

תגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה כמין גמא וכו' פשוטה סס"ד וחמ"ר מ"ה סביב וזקן: (ב) תוס' ד"ה ומיתוך וכו' מכסיהו לתלמידי ר' ישמעאל: